

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: J. P.
zastoupen JUDr. Emil Flegel, advokát sídlem 106 00 Praha 10,
K Chaloupkám 3170/2

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2020 č. j. MSK 151905/2020,
o přestupku

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 16. 10. 2020 č. j. SMO/599805/20/DSC/Van o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
2. Žalobce namítal, že správní orgán nijak neprokázal, že požil alkoholický nápoj, a to kdykoliv během jízdy nebo před jízdou, v jakémkoli časovém úseku, nikde v rozhodnutí neuvádí, jak dospěl k závěru, že požil nějaký alkohol, příp. jaký a kdy. Vyslovil názor, že jestliže správní orgán ve výroku rozhodnutí uvede, že se dopustil přestupku tím, že požil alkohol, pak je povinen toto tvrzení nadevší pochybnost prokázat a přezkoumatelně odůvodnit, což se nestalo.
3. Dále žalobce namítal, že použitý analyzátor vůbec není schopen měřit s přesností na setiny či desetiny promile, byť je schopen tato čísla zobrazit, takže logicky ani nelze s jeho pomocí něco dopočítávat a stanovovat rovněž na setiny promile. K tomu v žalobě odkázal na listinu s označením znalecký posudek č. 15/164 primáře MUDr. M. B., Ph.D., znalce, z níž v žalobě citoval s tím, že ze závěrů tam uvedených vyplývá, že jestliže prakticky v polovině případů (45 %) přístroj Dräger naměří značně rozdílnou hladinu alkoholu, než je hladina alkoholu v krvi skutečně a objektivně prokázaná jedinou použitelnou metodou, a to plynovou chromatografií, kdy rozdíl činí i více než 1 promile, nelze na základě použití této metody vůbec dovozovat, jakou konkrétní hladinu alkoholu v krvi (a zda vůbec nějakou) v době dechových zkoušek měl, jak to činí správní orgán. Správní orgán tedy dopočítává hodnotu alkoholu na setiny promile, ačkoliv, jak vyplývá z citované listiny označené jako znalecký posudek č. 15164, uvedenou metodou měření žádnou „prokazatelnou hodnotu alkoholu v krvi stanovit vůbec nelze, jelikož vypovídající schopnost přístroje, byť ukazuje výsledek měření na dvě desetinná místa, není o nic lepší, než výsledek např. detekční trubičky Altest. Jedinou metodou, kterou lze stanovit nejnižší prokazatelnou hodnotu alkoholu v krvi, je vyšetření krve plynovou chromatografií. Toto vyšetření u něho bylo provedeno s nulovou hodnotou. Jinak řečeno v krvi žádný alkohol neměl, a ani nejevil žádné známky požití alkoholu. Poukázal na úřední záznam o kontrole řidiče, v němž je uvedeno: orientace normální, postoj jistý, chůze jistá, řeč normální, paměť normální. Dále odkázal na protokol o lékařském vyšetření, v němž je rovněž zmíněno, že osoba nejeví podezření na užití návykové látky, vědomí jasné, chování zdvořilé, nálada normální, řeč normální, zornice střední, spojivky normální, nystagmus horizontální – ne, chůze jistá, chůze po čáře rovněž, pokus prst – nos správně, Romberg III. – negativní, abstinenci příznaky ne.
4. Žalobce rovněž namítal, že znalecký posudek nemá zákonné náležitosti a je obsahově vadný. Znalec v posudku neuvedl, že se jedná pouze o odhad výpočtu koncentrace etanolu v krvi, ani se nezabýval okolnostmi, jako je jeho výška a hmotnost a dalšími stanovenými parametry. Jeho osobou se tedy individuálně vůbec nezabýval, ale pouze provedl teoretické výpočty podle obecných tabulek. Znalec v posudku nikde neuvedl, že konzumoval alkohol nebo že byl pod vlivem alkoholu. Za podstatné považuje to, že pozitivní výsledek orientační dechové zkoušky přístrojem Dräger nebyl potvrzen výsledkem z odběru krve. Vyslovil názor, že pokud někdo provede dechovou zkoušku analyzátozem alkoholu

v dechu a ten ukáže (nějaké) nenulové hodnoty, tak to ještě bez dalšího neprokazuje, že dotyčná osoba konzumovala alkohol.

5. Žalobce dále namítal, že policie v současné době používá téměř výhradně přístroje Dräger 7510 a 7410. Oba přístroje jsou co do své konstrukce pracovním měřidlem a nikoli průkazným. Realita je taková, že jediné měřidlo alkoholu v dechu, které sám Dräger jednoznačně nazývá průkazným, je Dräger 9510. Přístroj Dräger 7510 neměří přímo koncentraci alkoholu v krvi, ale počítá ji za pomoci přepočítacích koeficientů z koncentrace metabolitů alkoholu v dechu. Jedná se tedy o nepřímé měření založené na pouze jediné detekční metodě, zatímco lékařské vyšetření je založeno na kombinaci metod dvou. Srovnatelné proto nemohou být už z principu. Detektor generuje falešně pozitivní detekce. Žalobce žalovanému rovněž vytkl, že v napadeném rozhodnutí se nezabýval všemi jeho odvolacími námitkami, poukázal na to, že se v průběhu správního řízení nehájl tím, že nepožil alkoholický nápoj bezprostředně před jízdou, ale tím, že vůbec, v jakémkoliv časovém úseku před jízdou, alkoholický nápoj nepožil. Argumentoval-li žalovaný závěry znaleckého posudku znalce RNDr. P. K., CSc., že eliminování alkoholu v krvi řidiče za vzniklou časovou prodlevu mezi provedenými měřeními bylo možné, pak on namítá, že pouhá možnost k vyslovení viny nepostačuje. Stejně tak je totiž možné, že žádný alkohol nepožil a k jeho eliminaci tak nedošlo, neboť orientačním měřením množství alkoholu v dechu bylo nepřesné. Žalovaný se ostatně nijak nevypořádal s obsahem znaleckého posudku, který on předložil a který prokazuje, že a) detektor Dräger vůbec není schopen měřit s přesností na desetiny či setiny a b) je schopen generovat prokazatelně falešně pozitivní hodnoty. Soudní znalec pouze připustil možnost, že rozdíl mohl být zapříčiněn absorpcí alkoholu a uplynulou dobou mezi jednotlivými zkouškami. Nevyloučil však, že uvedený rozdíl mohl být zapříčiněn i důvody jinými. Zejména soudní znalec nikde ve svém posudku nekonstatoval, že před jízdou konzumoval alkohol nebo že by se dokonce jednalo o jediné možné vysvětlení. Žalobce dále citoval § 67 odst. 4 zákona o policii a komentářovou literaturu a uvedl, že žalovaný věc staví tak, že po pozitivní orientační dechové zkoušce se již vyvinut nelze, neboť i pokud následně provedený krevní rozbor prokáže, že krev testované osoby žádný alkohol neobsahuje, tímto se vyvinut nemůže. Žalobce uvedl, že kdyby tomu tak ovšem bylo, zůstávalo by otázkou, proč tedy zákonodárce vůbec testované osobě umožňoval žádat o odběr krve a provedení odborného lékařského vyšetření, kdyby ani následné zjištění prokazatelně nulového množství alkoholu v krvi nebylo způsobilé vyvrátit závěr o spáchání přestupku. Žalobce konstatoval, že v plném rozsahu setrvává na svých odvolacích námitkách, které z důvodu stručnosti nebude rozebírat, neboť je uvedl v průběhu správního řízení a s nimiž se žalovaný nevypořádal.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především zcela na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žaloba je převážně doslovným přepisem odvolání. Zdůraznil, že žalobci byl alkohol v krvi naměřen metrologicky ověřeným analyzátozem alkoholu v dechu, který je pracovním měřidlem stanoveným [§ 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii]; toto měřidlo podléhá povinnému ověřování s ohledem na jeho význam při stanovení sankcí. Dechová zkouška byla provedena v souladu s pracovním postupem Českého metrologického institutu – Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátoru alkoholu v dechu, který je součástí spisu (dvě měření s odstupem nejméně 5 minut, přičemž rozdíl výsledků nesmí být větší než 10 %, výsledek upraven o hodnotu 0,24 g/kg alkoholu v krvi tvořenou součtem odchylky měření ve výši 0,04 g/kg alkoholu v krvi a pesimistické hodnoty nejistoty přepočtového faktoru ve výši

0,20 g/kg alkoholu v krvi). Takto dosažený výsledek dechové zkoušky je dle žalovaného relevantním důkazem v řízení o přestupku a lze jej použít pro závěr o ovlivnění žalobce alkoholem, jak to akceptuje již ustálená judikatura správních soudů (např. rozsudek NSS č. j. 2 As 56/2011-79, a další). Žalovaný dále citoval z rozsudku NSS č. j. 8 As 59/2010-78 s tím, že pojem „pod vlivem alkoholu“ ve smyslu zákona o silničním provozu je nutno vykládat tak, že řidič má v krvi jakoukoliv hladinu alkoholu vyšší než nula, bez ohledu na to, jak se subjektivně cítí alkoholem ovlivněn nebo jak se toto ovlivnění navenek projevuje. Žalobce sice namítá, že správní orgán neprokázal, že požil alkoholický nápoj, nicméně po celou dobu správního řízení neuvedl, a ani v žalobě neuvádí žádnou vlastní verzi o tom, jakým jiným způsobem se mohl alkohol do jeho krve dostat. Skutečnost, že žalobce požití alkoholu bez dalšího popírá, nemůže vyvrátit důkaz v podobě dechové zkoušky. Žalovaný zopakoval, že znalecký posudek znalce MUDr. M. B. zpracovaný v jiné věci je ve vztahu k posuzované věci irelevantní.

7. Žalovaný dále uvedl, že skutečnost, že žalobce při lékařském vyšetření (tedy cca 1:30 hodin po dechové zkoušce, resp. po ukončení jízdy) nejevil poruchy psychosenzomotorických funkcí, nevylučuje, že v jeho krvi byl v době řízení vozidla přítomen alkohol. Podle úředního záznamu o kontrole řidiče měl naopak žalobce na místě samém zarudlé oči a byl z něj cítit zápach alkoholu. Ke skutečnosti, že výsledek lékařského vyšetření (tedy rozboru vzorku krve, odebraného cca 1:30 hodin po provedení dechové zkoušky) je nulový, se vyjádřil ustanovený znalec RNDr. P. K., který objasnil, že rozdíl mezi pozitivním výsledkem dechové zkoušky a negativním (nulovým) výsledkem rozboru krve je důsledkem pokračující eliminace alkoholu v krvi žalobce v čase. Vzhledem k tomu, že hodnota alkoholu v krvi žalobce, naměřená dechovou zkouškou, byla velmi nízká (0,07 g/kg alkoholu v krvi), pak při rychlosti eliminace alkoholu v krvi 0,12 až 0,20 g/kg je zcela přirozené a logické, že v době odběru krve byla hladina alkoholu v krvi žalobce již nulová. Cituje-li žalobce blíže nespecifikované stanovisko Společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie k problematice výpočtů koncentrace etanolu v krvi, je zřejmé, že uvedené citace se týkají tzv. bilančního výpočtu, tedy výpočtu koncentrace alkoholu v krvi na základě údajů o druhu a množství požitého alkoholu. Takový bilanční výpočet však znalec K. v dané věci neprováděl. Jeho úkolem bylo objasnit rozpor mezi výsledky dechové a krevní zkoušky, přičemž dospěl k závěru, že mezi těmito výsledky rozpor není (naměřené hladiny dechovým analyzátozem tedy neodporují stanovené koncentraci alkoholu v krvi). Namítá-li žalobce, že výsledek dechové zkoušky nebyl potvrzen výsledkem rozboru krve, žalovaný zopakoval, že dechová zkouška je sama o sobě dostatečným důkazem o přítomnosti alkoholu v krvi kontrolované osoby. Skutková zjištění vyplývající z tohoto důkazu přitom nebyla – ve světle závěrů znaleckého posudku – jinými důkazy vyvrácena ani zpochybněna.
8. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.

9. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Magistrát města Ostravy rozhodnutím ze dne 16. 10. 2020 č. j. SMO/599805/20/DSC/Van uznal žalobce vinným tím, že dne 28. 6. 2020 v 07:52 hodin v Ostravě na ulici Plzeňská ve směru jízdy k ulici Čujkovova, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, RZ X, bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy mohl být ještě pod jeho vlivem, kdy po zastavení hlídkou policie na autobusové zastávce „Hotel Bělský les“ mu byla analyzátozem alkoholu v dechu zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,31 g/kg, po odečtu odchylky 0,24 g/kg (zahrnující vliv nepřesnosti měření a pesimistickou hladinu alkoholu v těle člověka), mu byla jako nejnižší hladina alkoholu stanovena hodnota ve výši 0,07 g/kg alkoholu v krvi. Tímto porušil ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a z nedbalosti se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Žalobci byl uložen správní trest podle ust. § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu, a to pokuta v částce 3 000 Kč a podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla dále uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč a povinnost zaplatit další náklady řízení částkou 5 000 Kč, jelikož byl k případu přibrán soudní znalec z oboru zdravotnictví pro odvětví toxikologie. Současně bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
10. Součástí spisového materiálu je oznámení přestupku Policií ČR č. j. KRPT-128844-12/PŘ-2020-070717, úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před nebo během jízdy. Z těchto listin, s nimiž koresponduje i úřední záznam policistů, se podává, že dne 28. 6. 2020 v 07:52 hodin v Ostravě, na ulici Plzeňská, ve směru jízdy k ulici Čujkovova, se žalobce během silniční kontroly na výzvu policisty podrobil odbornému měření ke zjištění alkoholu v dechu. Ověřeným kalibrovaným dechovým analyzátozem Dräger, č. přístroje AREM-0004, v čase 07:55 hodin byl výsledek první dechové zkoušky 0,31 promile, výsledek druhé dechové zkoušky v čase 08:01 byl 0,28 promile alkoholu. Součástí spisu jsou i záznamy o uvedených dechových zkouškách, kteréžto záznamy žalobce podepsal. Žalobce požádal o odborné lékařské vyšetření s odběrem biologického materiálu ve smyslu § 20 zákona č. 65/2017 Sb. V pasáži – vyjádření řidiče žalobce uvedl – nepil jsem. Žalobce oznámení podepsal. Na dotaz, zda požil alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku žalobce odpověděl záporně. V úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy policisté rovněž uvedli tyto údaje: chování žalobce ovládané, nálada nenápadná, koordinace pohybů – koordinované, orientace normální, postoj jistý, chuze jistá, řeč normální, paměť normální, oblečení přiměřené, barva kůže normální, oči zarudlé. Z žalobce cítili zápach alkoholu. Žalobce požádal lékařské vyšetření s následným odběrem biologického materiálu. Ve spise je rovněž ověřovací list č. 7051-OL-D2107-19 ze dne 19. 12. 2019 o kalibraci analyzátoru alkoholu v dechu výrobce Dräger, typ měřidla Alcotest 7510 standard, výrobní číslo AREM-004, jímž bylo u žalobce provedeno odborné měření. Ověření bylo provedeno 18. 12. 2019 s platností do 19. 12. 2020. Podle ověřovacího listu měřidlo splňovalo požadavky opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C040-17. Spis obsahuje rovněž kalibrační protokol o kontrole předmětného přístroje dne 10. 12. 2019, protokol o zkoušce ze dne 9. 6. 2020. Ve spise je rovněž protokol o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou ze dne 28. 6. 2020 sepsaný v Městské nemocnici Ostrava, kde se žalobce v 09:30 hodin podrobil lékařskému vyšetření a v čase 09:35 hodin mu byla odebrána krev. Dle tohoto protokolu žalobce nejevil podezření na užití návykové látky, jeho chování bylo normální, bez pachu

v dechu, chůze jistá, bez třesu, spojivky normální. Z výsledkové zprávy k toxikologickému vyšetření plyne, že z krve žalobce odebrané 28. 6. 2020 v čase 09:35 hodin byla stanovena hladina etanolu 0,00 g/kg. Spis obsahuje i listinu – objektivizace promile alkoholu v době řízení, z níž se podává, že policejní inspektor propočítal, že výsledná hodnota přepočtu odborného měření je 0,20 g/kg. Správní orgán k odbornému posouzení ustanovil znalce z oboru zdravotnictví pro odvětví toxikologie RNDr. P. K., CSc. Z jeho znaleckého posudku č. ex-777/20 vyplývá, že statická eliminace (vylučování) alkoholu z krve je 0,12 – 0,20 g/kg alkoholu za jednu hodinu. V případě první dechové zkoušky v 07:55 hodin by do odběru krve v 09:35 hodin, uplynula 1 hodina a 40 minut. Za tuto dobu by se statisticky mohlo z jeho krve vyloučit 0,20 až 0,33 g/kg. V případě druhé dechové zkoušky v 08:01 hodin by do odběru krve v 09:35 hodin uplynula 1 hodina a 34 minut. Za tuto dobu by se statisticky mohlo z jeho krve vyloučit 0,19 – 0,31 g/kg alkoholu. Naměřené hodnoty dechovým analyzátozem tedy neodporují stanovení koncentraci alkoholu v krvi dne 28. 6. 2020 v 09:35 hodin, jejíž hodnota byla již nulová.

11. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
12. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
13. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.
14. Podle ust. § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.
15. Podle ust. § 20 odst. 2 zákona č. 65/2017 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v případě, že povinná osoba podle odst. 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jakoby byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.
16. Podle ust. § 20 odst. 3 zákona č. 65/2017 Sb., ve znění pozdějších předpisů, spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede.

17. Krajský soud předesílá, že z citované právní úpravy je zřejmé, že ta předvídá dva způsoby vyšetření zjišťujících obsah alkoholu, a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. K průkaznosti dechové zkoušky se vyjádřil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 16. 5. 2012 č. j. 3 As 12/2012-21, v němž uvedl, že „přítomnost alkoholu v krvi je možné prokázat na základě samotného orientačního vyšetření. V opačném případě by zákon v případě pozitivního výsledku dechové zkoušky nepochybně požadoval i následné provedení lékařského vyšetření za účelem potvrzení přítomnosti alkoholu v krvi řidiče“. Nejvyšší správní soud rovněž zdůraznil, že výraz „orientační“ znamená, že zjištěná hladina alkoholu v krvi je sice zjištěna jen přibližně, nicméně tuto „přibližnost“ lze určit přesně. V úvahu je třeba vzít jednak možnou odchylku měření přístroje a dále fyziologickou hladinu alkoholu v krvi ve výši 0,2 g/kg, která může být způsobena jinými vlivy, než je přímé požití alkoholu. Tyto hodnoty je nutné od výsledku dechové zkoušky odečíst a takto jej tedy korigovat ve prospěch řidiče (viz rozsudek NSS č. j. 2 As 56/2011-79).
18. V daném případě správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobce o provedení orientačního vyšetření na zjištění obsahu alkoholu spočívající v dechové zkoušce analyzátozem alkoholu v dechu. Tento přístroj, jak je doloženo ve správním spise správního orgánu I. stupně, splňoval podmínky povinného ověřování měřidla. V případě žalobce, jak vyplynulo z obsahu správního spisu, bylo provedeno i odborné lékařské vyšetření, ovšem až po uplynutí 1 hodiny a 40 minut, resp. 1 hodiny a 34 minut, poté, co byla provedena samotná dechová zkouška a za tuto dobu musela hladina alkoholu v krvi žalobce poklesnout na nulovou hodnotu, jak plyne z přezkoumatelného závěru znalce RNDr. P. K., CSc. ve znaleckém posudku, který si vyžádal správní orgán I. stupně a z něhož správní orgány rovněž vycházely.
19. Že se alkohol v krvi odbourává, je všeobecně známý fakt. Opodstatněnost následně provedeného odborného lékařského vyšetření mohla být dána (s ohledem na výsledky dechových zkoušek a obranu žalobce), z žádného ustanovení právního předpisu však nelze dovodit, že jediné odborné lékařské vyšetření je způsobilé prokázat přítomnost alkoholu v krvi. Lékařské vyšetření vzorku krve bylo provedeno nad rámec zákonem stanoveného způsobu zjišťování přítomnosti alkoholu v krvi. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že výsledek odborného lékařského vyšetření nevyvrátil důkaz dechovou zkouškou. Současně je nutno zdůraznit, že k orientační dechové zkoušce byl použit přístroj, u něhož nebylo důvodu se domnívat, že by měřil hladinu alkoholu zkresleně. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu v dechu s výsledkem 0,31 g/kg alkoholu v čase 07:55 hodin a s výsledkem 0,28 g/kg alkoholu v čase 08:01 hodin. Mezi jednotlivými vydechnutími byl dodržen časový odstup 5 minut, přičemž naměřené hodnoty mezi prvním a druhým vydechnutím jsou v toleranci 10 %. Při určení výše hladiny alkoholu na základě naměřené hodnoty byla vzata v úvahu možná odchylka měření a rovněž fyziologická hladina alkoholu v krvi a o tyto hodnoty byl výsledek měření korigován ve prospěch žalobce. Po odečtu maximální odchylky 0,24 g/kg alkoholu od hodnoty bližší době měření, tj. od hodnoty 0,31 g/kg, byla jako nejnižší hladina alkoholu stanovena hodnota ve výši 0,07 g/kg alkoholu v krvi. Výtisky výsledků dechových zkoušek podepsal žalobce jako správné, přičemž bylo zjištěno, že přístroj měl v době měření platnou kalibraci (protokol ze dne 10. 12. 2019 č. 19/SV/5894.6/1) a má řádný ověřovací list č. 7051-OL-D2107-19, vydaný Českým metrologickým institutem dne 19. 12. 2019). Odkazem na shora uvedený rozsudek NSS soud opakuje, že nelze se ztotožnit se námitkou žalobce, že vyšetření alkoholu z dechu je nezpůsobilé prokázat hladinu alkoholu v krvi. Jak výše uvedeno výraz „orientační“ znamená, že zjištěná hladina

alkoholu v krvi je sice zjištěna jen přibližně, nicméně tuto „přibližnost“ lze určit přesně. Odchylka měření přístroje (i fyziologické hladiny) totiž byla, ve prospěch žalobce odečtena od naměřené hodnoty. Tím bylo spolehlivě zjištěno minimální množství alkoholu v krvi u žalobce.

20. Skutečnost, že žalobce řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, byla postavena najisto a nebylo povinností správního orgánu provádět další dokazování a zjišťovat, jaký alkohol a kdy žalobce požil. Bylo nadevší pochybnost prokázáno, že žalobce měl v době jízdy prokazatelně naměřené hodnoty alkoholu v těle. Zjištěná nenulová hladina alkoholu v krvi vypovídá o tom, že žalobce zkonzumoval alkohol v takovém množství nebo v takové době před řízením vozidla, že byl následně prokazatelně alkoholem ovlivněn.
21. Krajský soud odkazuje rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 24/2009-65, v němž vyslovil názor, že „jakákoli naměřená hodnota vyšší než 0, nasvědčuje výskytu určitého množství alkoholu v organismu. Z tohoto pohledu je tedy třeba každý takový výsledek dechové zkoušky považovat za pozitivní, přičemž i minimální hodnota alkoholu v dechu řidiče naměřená při dechové zkoušce vznáší pochybnost o tom, zdali tento řidič před řízením motorového vozidla nepožil alkoholický nápoj a nebyl při řízení vozidla pod jeho vlivem. Tento způsob posuzování vychází ze zásady tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel, která v České republice platí a podle níž je jakékoliv množství alkoholu z požití alkoholických nápojů způsobilé k tomu, aby jím byl řidič při řízení ovlivněn. V jejím důsledku lze rozlišit pouze dvě kategorie naměřených hodnot alkoholu u osob řídících vozidlo nebo jedoucích na zvířeti ve smyslu zákona o silničním provozu, hodnoty nulové a nenulové.
22. Krajský soud uzavírá, že provedenými důkazy správní orgány zjistily skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a bylo prokázáno, že se žalobce předmětného přestupku dopustil. Správní orgány se rovněž dostatečně v odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí jsou přezkoumatelná a zákonná. Z celého kontextu odůvodnění rozhodnutí žalovaného je seznatelné, že se žalovaný vypořádal se všemi odvolacími námitkami.
23. Odkazoval-li žalobce na listinu označenou jako znalecký posudek znalce MUDr. M. B., pak se jedná o listinu zpracovanou v jiném řízení, a je tudíž pro projednávanou věc irelevantní, stejně tak jako žalobcem citované blíže nespecifikované stanovisko Společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie k problematice výpočtů koncentrace etanolu v krvi, které se týkají výpočtu koncentrace alkoholu v krvi na základě údajů o druhu a množství požitého alkoholu. Ovšem o takovouto situaci se v projednávané věci nejedná. Úkolem znalce ustanoveného ve správním řízení totiž bylo posoudit výsledky dechové a krevní zkoušky.
24. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
25. O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u

[Zadejte text.]

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29.10.2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje